

VERONICA BODEA TATULEA

Ovidiu Iulian Burcea

Ovidiu Iulian Burcea este un proaspăt absolvent (2013) al Universității de Artă din București și probabil aceasta este prima sa expoziție pe cont propriu. Obiectele ambientale expuse aduc mărturie despre robustețea, eleganța translucidă și maleabilitatea unui material prin care artistul „visează” în mod decorativ, creând „obiecte-spectacol” care se află față de spectator într-o veșnică metamorfoză, în funcție de intensitatea mereu schimbătoare a luminii absorbite. Înzestrat cu capacitatea de a vedea în zona de penumbră a crepusculului, de a intui, în spații cu lumină puțină, fosforescențele radiante ale culorii, ne prezintă piese ale unui mic tezaur iluminate din spate ca niște vitralii, pe care privitorul le poate aprecia la justa valoare doar la ore târzii ale zilei. Suspendate pe pereți, aceste obiecte ne sunt oferite prin transluciditate și printr-o nobilă calitate a materiei. Sticla este prezentată într-o expresivă varietate, prelucrată tehnic în diferite moduri care-i conferă o neașteptată căldură. Elementul de noutate îl constituie ineditul formelor sale de tip sculptural realizate din sticlă, care se circumscriu unui spațiu simbolic cu fertile determinații interioare. Dinamica acestor structuri este surprinsă fie prin vivacitatea unor incizii și amprenări în masa translucidă a obiectului, fie prin dialogul refracției luminii în forma migălos șlefuită a materiei. De un interes deosebit mi s-au părut micile „cioburi”, o bună demonstrație a gestului creator, permanent deschis unor noi interpretări, obiecte care nu au nimic din fluiditatea sau decorativismul specific sticlei, contrar calităților preponderente unui astfel de material. Structurile fizice încorporate în sticlă constituie vehiculul principal al sentimentului de provocare a imaginației, care este asociată cu bucuria privitorului de a participa alături de artist la lumea lui fabuloasă. Nimic nu e lăsat la întâmplare, chiar starea de aparentă oprire a finisării prelucrării este un efect voit și gândit ca atare. Obiectele sale din sticlă se situează pe o cale între vederea mediată de contactul direct cu realitatea și imaginile visului informal, drum care trece printre siluetele idolilor de cristal. Virtuoz sustinute profesional, restituindu-ne adâncimea noptatecă a smalțurilor catifelate

sau demonstrând transparența unor mase plasmatiche de pigmenți oprite o clipă între ape, obiectele din această expoziție mărturisesc ca o deviză numele Poeziei.

Brașov aprilie 2014

